

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **K. P.**,
zastoupená Mgr. Vadimem Rybářem, advokátem
sídlem Tyršova 1714/27, Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27. 3. 2025, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 3. 2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 7. 5. 2025 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2025, (dále jen "napadené rozhodnutí"), kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 12. 2024 (dále jen "prvostupňové rozhodnutí"), odnímající žalobkyni invalidní důchod, neboť žalobkyně podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 15. 11. 2024 není invalidní, protože její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. Žalovaná v napadeném rozhodnutí dospěla k témuž závěru, a to na základě posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu v námitkovém řízení z 6. 3. 2025, který u žalobkyně zjistil pokles pracovní schopnosti rovněž o 30%. O invaliditu se však podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. (dále jen zákon o důchodovém pojištění) jedná až tehdy, poklesne – li pracovní schopnost pojištěnce nejméně o 35%.
2. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že hodnocení posudkových lékařů Institutu je v rozporu s obsahem jednotlivých lékařských zpráv, které měli posudková lékaři k dispozici. Z nich vyplývá, že žalobkyně trpí závažnějším neurologickým onemocněním a komplikacemi pohybového ústrojí, přesto žalovaná za rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu označila duševní poruchy a poruchy chování. Žalobkyně odkázala na řadu lékařských zpráv, z nichž zdůraznila ambulantní zprávu Fakultní nemocnice Ostrava, neurologická klinika, ze dne 11. 3. 2025, ze dne 9. 9. 2024, ze dne 10. 6. 2024 a odkázala též na hospitalizaci ve dnech 13. 10. 2022 až 21. 10. 2022. Podle žalobkyně její pracovní schopnost poklesla o 50%.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobkyně namítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, navrhuje jeho přezkoumání posudkovou komisí MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žaloba je věcně projednatelná, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu rozhodného v době rozhodování žalované, tedy ke dni 27. 3. 2025 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že k zdravotnímu stavu žalobkyně se postupně vyjadřovali posudkoví lékaři takto:
 - dne 15. 11. 2024 posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu shledal zdravotní stav žalobkyně dlouhodobě nepříznivý. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je funkční porucha chůze. Přesto hodnoceno podle kapitoly V (duševní poruchy a poruchy chování), položka 5 (poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy) písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s poklesem pracovní schopnosti 20%, navýšeno o 10% pro pracovní zařazení. Posudek vedl k odnětí invalidního důchodu.
 - k námitkám žalobkyně dne 6. 3. 2025 posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu v námitkovém řízení vypracoval posudek, ve kterém potvrdil závěry prvostupňového posudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

6. Ze znaleckého posudku zpracovaného MUDr. V. L., znalcem z oboru posudkového lékařství, ze dne 15. 6. 2025, který žalobkyně předložila, vyplynulo, že rozhodující příčinou žalobkynina nepříznivého zdravotního stavu je jiná porucha nervové soustavy, postižení odpovídající kapitole VI (postižení nervové soustavy), položce 8 (postižení míchy, míšních kořenů a pletení, syndromy ochrnutí) písm. k) (kvadruparéza lehká) přílohy k vyhlášce, s poklesem pracovní schopnosti 50%.
7. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně a zjištění procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí se zdejší soud obrátil na Posudkovou komisi MPSV v Ostravě, která vypracovala posudek dne 13. 2. 2026. V něm se posudková komise neztotožnila se závěry posudkových lékařů Institutu posuzování zdravotního stavu ohledně poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, ani se závěry znalce v znaleckém posudku. Na základě nově dodaného genetického vyšetření konstatovala, že u žalobkyně jde o onemocnění genetického původu, pomalu progredující, pro které v současné době neexistuje kauzální léčba. Shodla se se znalcem částečně v rozhodující příčině žalobkynina nepříznivého zdravotního stavu, kterým je neurologické onemocnění srovnatelné s postižením uvedený v kapitole VI, nicméně položky 3 (postižení extrapyramidového systému, Parkinsonova nemoc a další extrapyramidové poruchy), písmene b). Projevy tohoto postižení v současné době posoudila poklesem pracovní schopnosti o 40% s ohledem na další chorobné stavy v anamnéze. Podle posudkové komise nelze stav hodnotit jako středně těžký nebo těžký, neboť nejsou další příznaky: dysartrie, kognitivní deficit, těžká akinesa, úplná neschopnost denních aktivit. Podle posudkové komise není prokázáno postižení motoriky, které by odpovídalo nebo bylo srovnatelné s lehkou kvadruparézou, jak dovodil znalec MUDr. L.
8. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje Institutu posuzování zdravotního stavu. Pro účely soudního přezkumu zdravotní stav pak posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále též „MPSV“); za tím účelem MPSV zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona o OPSZ). Soud ovšem nezkoumá věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek rozhodujícím důkazem. A to za předpokladu, že z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochybností, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku zpochybnil (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).
9. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.
10. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek posudkové komise MPSV Ostrava, který splnil podmínku úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a její posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Závěry posudkové komise MPSV Ostrava plně vyvrací závěry předešlých posudků, které byly podkladem jak pro napadené, tak prvostupňové rozhodnutí žalované. Vyvrací i závěry znalce, když posudkové komise měla k dispozici nové genetické vyšetření žalobkyně, které k jejímu onemocnění přineslo nové podstatné poznatky. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobkyně byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku lékařem ČSSZ za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav. Soud na základě výše uvedeného posudku dospěl k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve I. stupni, kdy její pracovní schopnost poklesla o nejméně 35 %.

11. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil (výrok I.). Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „*zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.*“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek posudkové komise MPSV Ostrava mezi podklady pro nové rozhodnutí a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalována vázána právním posouzením krajského soudu o stupni invalidity žalobkyně.
12. Vzhledem k tomu, že v řízení byla plně procesně úspěšná žalobkyně, vzniklo jí v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Podle obsahu spisu jí však žádné náklady řízením nevznikly, a soud proto rozhodl tak, že soud náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků nepřiznal (výrok II.). O odměně ustanoveného zástupce bude rozhodnuto samostatným usnesením.
13. Vzhledem k tomu, že žalovaná jako správní úřad je osvobozena od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích, nelze jí podle § 60 odst. 4 s. ř. s. předsat k úhradě náklady státu v řízení vzniklé v souvislosti se zastoupením žalobkyně ustanoveným zástupcem (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 4. března 2026

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.